

25 Νοεμβρίου.

† Απόδοσις τῶν Εἰσοδίων,
Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313).

Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος Δ΄

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

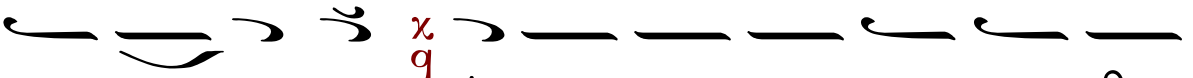
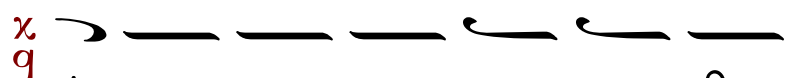
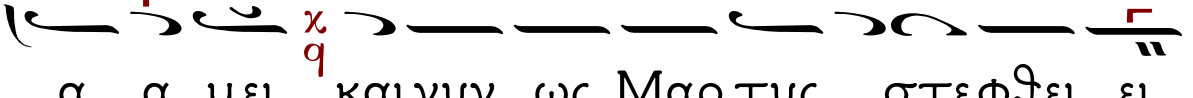
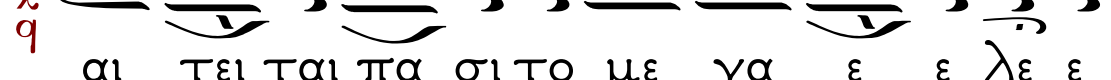
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^ⲗⲁⲗⲏ ^Δⲉⲙ ⲉⲣⲟⲛⲧⲉⲥ ⲉⲩⲃⲟⲕⲓ ⲁⲥⲮⲉⲟⲩ ⲧⲟ
 ⲡⲣⲟⲟⲓ ⲙⲓ ⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲧⲉⲥⲧⲱⲛ ⲁⲛ ⲑⲣⲱⲡⲱⲛ ⲥⲱ ⲧⲉ
 ⲣⲓ ⲁⲥ ⲉ ⲡⲣⲟ ⲕⲉ ⲣⲱⲗⲓⲥ ⲉⲛ ⲛⲁ ⲱ ⲧⲟⲩ Ⲯⲉ
 ⲟⲩⲧⲣⲁⲛⲱⲥ ⲉ ⲡⲁⲣ ⲑⲉ ⲛⲟⲥⲃⲉⲓⲕⲛⲩⲧⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲛ Χⲣⲓ
 ⲥⲧⲟⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲡⲁ ⲥⲓ ⲡⲣⲟ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲓ ⲓ ⲉⲗⲗⲉⲧⲁⲓ ⲁⲩ ⲧⲉ
 ⲕⲁⲓ ⲉ ⲙⲉⲓ ⲙⲉ ⲓ ⲁ ⲗⲟ ⲡⲱⲛⲱⲥ ⲃⲟ ⲉ ⲥⲱ ⲙⲉⲛ
 ⲕⲁⲓ ⲣⲉ ⲧⲉⲥⲟⲓ ⲕⲟ ⲛⲟ ⲙⲓ ⲁⲥⲧⲟⲩ ⲕⲧⲓⲥⲧⲟⲩ ⲉ ⲕ
 ⲡⲗⲉⲣⲱⲥⲓⲥ

Δόξα... Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁχος λῆ Κε Δ Κ
 Δοξα Πατρι και Υι ω και

 Αγι ω Πνευμα τι

 Την πανευφημον νυ υμφην Χριστου

 υμνησωμεν Αικατερι ναν την θει

 ει ει αν και πολι ου ου χον Σι να την

 βο η θειαν η μων και αν τι ληψιν

 ο ο ο τι ε φι μω σε λαμπρως τους κομ

 ψους τω να σε βων του Πνεεματος τη δυ να α

 α α μει και νυν ως Μαρτυς στεφθει ει

 σα αι τει ται πασι το με γα ε ε λε ε

 ος

Καὶ νῦν ... Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ Δι

χ
Δ

Και νυν και αι και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Δ

χ
Δ

Εη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το

προοι μι ον και της των αν θρωπων σω τη

ρι ας η προ κη ρυζις εν να ω του Θε

ουτρανωσ η Παρ θε νοσδεικνυται και τον Χρι

στον τοις πα σι προ κα ταγγελλεται αυ τη

και η μεις με γα λο φωνως βο η σωμεν

χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτιστου η εκ

πλη ρω σι ις

Δ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστόν, ὡμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἤλεγξας, δυσσεβῇ καὶ παράφρονι, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διὸ σε δοξάζομεν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ σαρκὶ νηπιάζουσα, ἥ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφή, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρωσθεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ, καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερρῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ρύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς Ἑορτῆς. Ὦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, κατηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν· Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ α'.

ᾠχος δ'.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμεβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεςαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασσα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος τῆς ἐορτῆς.

Ὦδὴ α'.

Ὦδὴν ἐπινίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

χ̣ π
π̣ γ̣
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῃ·
Τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν,
πνευματικὴν ἐορτὴν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ,
δῶρον προσφέρεται.

Π
Δ
Δ **Σ**υνδρα α μω μεν ση μερον τη Θε ο

το ο κω τι μω ων τεξ εν α σμασι ι

και πα νη γυ ρι σω μεν πνευμα τι κην ε

ορ την εν τω Να ω γαρ τω Θε ω δω ρον

προσφε ε ρε ε ται

Π
π⁹ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ

Ψ δαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν
ἐνδοξον πρόοδον· τῷ Ναῶ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ
ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς,
δῶρον πολύτιμον.

Π
Δ δαι αις α νυ μνησωμεντης Θε ο
το ο κου Δ την ε εν δο ξον προ ο δον τω Να
ω γαρ σημερον π⁹ ως και να ος του Θε ου
προσφε ρεται προ φη τι κως Δ δωρον πο λυ υ
τι ι μον π⁹

Π
π⁹ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἡγαλλιᾶτο, ὥς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς, Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

^Π
^Δ
^Δ Η Α αν να η α μεμπτος η γαλ λι
 α α το ^Δ ως δω ωρον πο λυ τιμον τω Θε
 ω προσφερουσα ^π εν τω να ω μη τρι κως
 Ι ω α κειμ δε συν αυ τη ^Δ πα νη γυ
 ρι ι ζει φαι δρως ^π
^Π
^π Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ^Δ

Δαυΐδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι,
 Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ
 Βασιλέως Χριστοῦ, ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς,
 βρέφος ἐθήλασας.

^Π
^Δ Δ αυ ι ιδ ο προ πα τωρ σε υ μνη
 σε πα α λαι ^Δ Παρ θε ε νε Θε ο νυμ φε θυ γα
 τε ρα λε γων σε ^π του Βα σι λε ως Χριστου
 ον και τε κου σα μη τρι κως ^Δ βρε φος ε θη η λα α
 σας ^π

^Π
^π Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Δ

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ
 προσάγεται, Ζαχαρίας ταύτην δέ, ὁ Ἱερεὺς τοῦ
 Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

^Π
^Δ **Σ**αρ κι ι τρι ε τι ζουσα η Θε ο
 το ο κος ^Δ Κυ ρι ι ω προ σα γε ται Ζα χα ρι

ας ταυτην δε ^πο Ι ε ρευς του Θε ου δε

ζα μενος εν τω Να ω ^Δχαι ρων α νε ε

^πΘε ε το

^Π^πΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας ^Δ

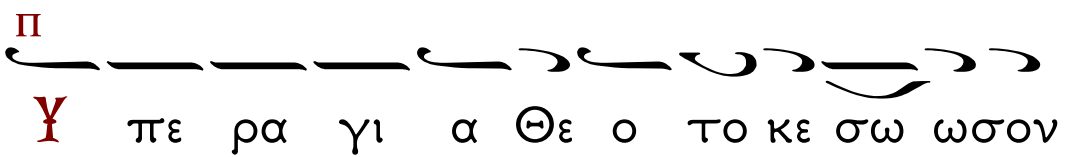
Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

^Π^Δ^ΔΠαρ Θε ε νοι χο ρευ σατε λαμ πα δη

φο ο ροι ^Δε ζα αρξατε ση μερον και μη τε

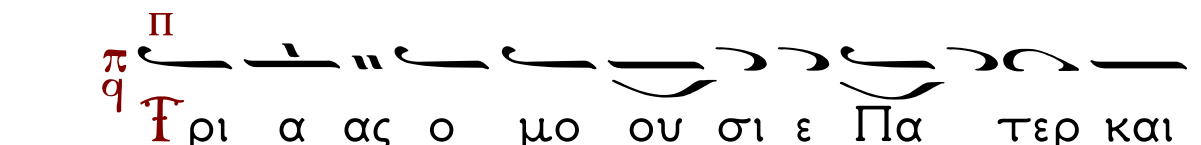
ρες α σατε ^πτη Βα σι λι δι Μη τρι προσερ

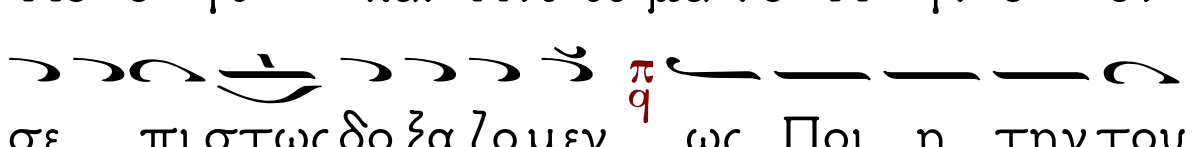
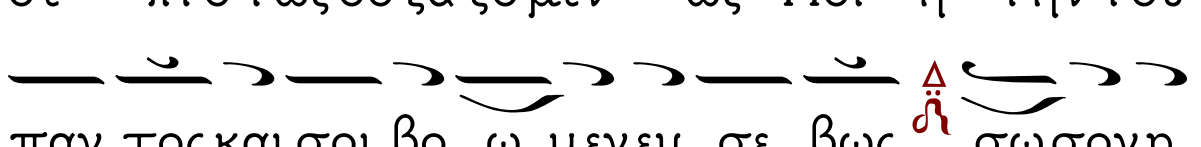
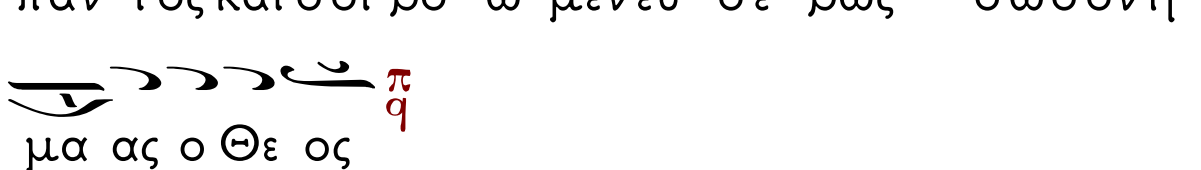
χο με νη τω Να ω ^Δτου Βα σι λε ε ως Χρι

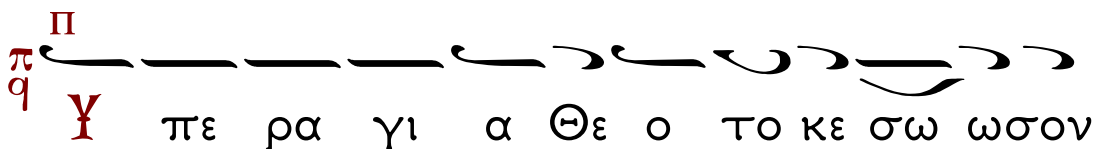

 στου

 πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

 η μας

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς
 Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς,
 σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

 Τρι α ας ο μο ου σι ε Πα τερ και

 Λο ο γε και Πνε ευ μα το Α γι ο ον

 σε πιστως δοξαζομεν ως Ποι η την του

 παν τος και σοι βο ω μεν ευ σε βως σωσων η

 μα ας ο Θε ος

 πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

— — — — —
 η μας

π
 ς

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Π
 π
 ς

Βα φη ης ἐξ αι ματων σου την α λουρ

— — — — —
 γι ι δα φο ρε ε σας Πα να χραν τε προ ελ

— — — — —
 θων α νε πλα σεν ο Βα σι λευς και Θε ος το

— — — — — + — — — — —
 γε νος α παν των βρο των τη ευ σπλαγ χνι

— — — — — + — — — — —
 ι α αυ του

Κανὼν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης.

Ὡδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἵγλην διδοὺς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσιν. **Δίς**

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὖραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Δόξα...

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν,
Αἰκατερίνα σοφή, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν
ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς
καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας,
τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης
αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ
γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα
πάσης, θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ
τὸν ἀΐδιον.

Κανόνες τῆς ἐορτῆς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἁμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην πάνταγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κιριτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ
πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ
προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου
σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσai, τὰ
μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Π
 π_q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας
 Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ
 ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ
 ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς
 δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

π_q Ἰ ω α κειμ ευφραινου ση μερον και
 α γαλλου Α αν να τω πνευμα τι την γεν νη
 θει σαν εξ υ μω ων τω Κυ ρι ω προσα
 γοντες π_q τρι ε τι ζουσαν ως δα μαλιν σε
 μνηντην Πα να αμωω μον π_q

Π
 π_q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας π_q

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἁγίῳ

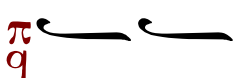
προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ
τρετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι, αἱ
παρθένοι προτρέχουσιν.

^π_q ^π_q
 Τοτου Θε ου κατοικη τη ριον εν Να
 ^π_q
 ω α γι ι ω προσφε ρεται η Θε ο το

 κοςΜα ρι α αμ τη σαρ κι τρι ε τι ζουσα
^π_q ^Δ_q
 και αυ τηςλαμπα δου χουουσαι αι παρ θε
 ^π_q
 νοι προ τρε ε χουου σιν

Π
^π_q
^Υ
 πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 ^π_q
 μας

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ
 περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνή, τὸ
 τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ,
 κατοικεῖν ἤρετίσατο.

^π_q ^π_q
 Η του Θε ου αμναση α σπιλος η πε

ρι στε ρα η α μο λυντος η θε ο χω
 ρητος κη νη η το της δο ξης α γι ασμα
 εν σκη νω μα τι α γι ι ω κα τοι κειν
 η ρε τι ι σα α το

πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετῆς ἐν
 τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν
 ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾧδαῖς
 ἡ Θεόνυμφος.

Ἡ τρι ε τι ζουσα τω σω ματι και πο
 λυ ε της εν τω πνευ μα τι η πλα τυ
 τε ρα α ου ρα νω ων και των α νω Δυ να

μεων ^πυ περ τε ρα ευ φη μει εισθω ^Δεν
 ω δαις η Θε ο ο νυμφος ^π

^πΥ ^Ππε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας ^π

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς
 ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς,
 ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς
 παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάσωμεν.

^πΤῆς Θε ο το κου ε ορ τα ζοντες ^πτην
 εν τοις α δυτοις προ ε λευσιν ^πλαμ πα
 δουχουντε ες νο η τω ως εν φαιδρο τη τι
 ση μερον ^πκαι η μεις συν ταις παρ θε ενοις
^Δτω Να ω πλησι α ασωω μεν ^π

Π
 π^q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας
 π^q

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια.

π^q Οἱ Ἱ ε ρεις Θε ου εν δυ σασθε π^q την δι
 και ο συ νην εν χα ρι τι και υ παν
 τη σα α τε φαι δρω ως ως ει σο δους πα
 ρε χοντες π^q θυ γα τρι του Βα σι λε ε ως
 και Θε ου εις τα Ἀ α γι ι α π^q

Π
 π^q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας
 π^q

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὥς γὰρ Ἡλίου ἐξ

ένός, ἡ Τριάς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς
λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^π_q Φως ο Πατηρ φως ο Υι ος αυτου ^π_q και
 το Πνευμα φως το Πα ρα κλητον ^π_q ως γαρ Η
 λι ου ου εξ ε νο ος η Τρι ας α πα
 στραπτουσα ^π_q θε ι κως λαμπαδου χει ^Δ_Δ
 και συν τη ρει τας ψυ χα ας η η μων
^π_q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας ^π_q

Σὲ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν
 Σεμνὴ ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ
 λυχνίαν καὶ τράπεζαν, καὶ ἡμεῖς ὥς
 θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

^π_q **Σ**ε οι προφη ται προ ε κη ρυ ζαν ^π_q κι

βω τον Σεμνη α γι α σματος θυ μι α
 τη ρι ι ον χρυ σου ουν και λυ χνι αν και τρα
 πεζαν και η μεισως θε ο χω ρη τον σκη
 νην ανυμνουου με εν σε

Κανὼν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης.

Ὡδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστὸν μιμουμένη, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὥφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπруνομένη πανεύφημε.

Δόξα...

Ισοθεΐαν τοῖς ὡσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπο Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἥσχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, θεογεννήτορ πανάμωμε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφία τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφία τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε. Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Τῆς Ἑορτῆς.*

ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μέτ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ. Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτήν, ἐνθέως φιλομάρτυρες,
ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον,
Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν
ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ
Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν
μεμάθηκε, γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν
στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον,
καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα,
αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ
προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, καὶ τοὺς
ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς, ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα
Κούρην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι.

Αἱ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος
Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχοι.

Εἰ καὶ πατάσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει,

Καὶ νεκρὸν ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχοι.

Ἡσύχως βίου το πέλαγος ἀνύσας,

Πρὸς ἡσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,

Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦχος ♭ Πα

Ὡδὴ α'. ^π_q ^π Χρι στο ος γεν να ται δο ζα σα τε

^π_q Χρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε

^π_q Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

λα οι ο τι δε ε δο ο ζα ασται ^π_q

Ὡδὴ γ'. ^π_q Γω προ των αι ω νων ^π_q εκ Πα τρος

γεννη θεν τια ρ ρε ευσ τως Υι ω και επ ε

σχα των εκ Πα ρ θεν ου σα ρ κω θεν τι ασ πο

ρως ^π_q Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ^π_q ο

 α νυ ψωσαςτο κε ρας η μων ^Δ ^δ α' χορός ^Δ A

 γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π ^q

^{Ωδὴ δ'.} ^π ^q Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ ^δ καιαν

 θος εξ αυ της Χρι στε ^π ^q εκ της Παρ θε νου α

 νε βλαστη σας ^π ^q εξ ο ορους ο αι νε τος

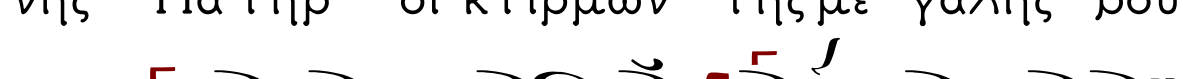

 κατα σκι ι ου δα σε ος ^π ^q ηλ θεςσαρκωθεις εξ

 α πειρανδρου ^π ^q ο α α υλοςκαι Θε ος

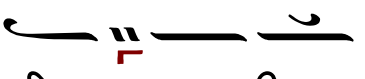

^Δ ^δ δο ξα τη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε ^π ^q

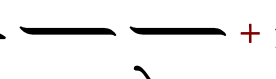

^{Ωδὴ ε'.} ^π ^q Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

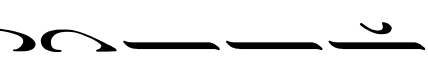

 νης ^π ^q Πα τηρ οι κτιρμων ^Δ ^δ της με γαλης βου

 λη ης σου τον Αγ γελον ^π ^q ει ρη νην παρε ε

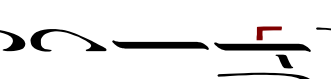
Ὡς ζ'. π π
Οἱ Παιδες εὐσεβεία συντραφέντες

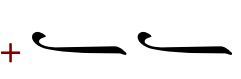

δυσσεβους προσταγματος καταφρονή

 π   + +
σαντες πυροσάπειλην ουκ επτο

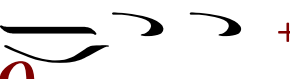

ή θησαν αλλεν με σωτης φλογος ε

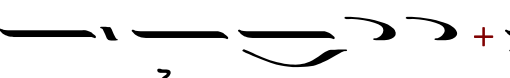
  π
στωτες ε ψαλλον ο των Πατερων Θε

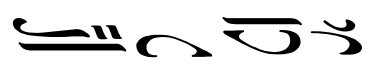
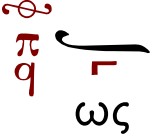
 +
ος ευλογητο ο ος ει

Ὡς η'. π +
Ἄνουμεν ευλογουμεν και προ

σκυνουμεν τον Κυριον

  + +
Θαυματος υπερφυους ηδροσοβο

 π + π
λος εζει κονισε καμινος τυπον

 + π
ου γαρ ους εδεξατο φλεγεινεους ως

ου δε πυρ της Θε ο τητος Παρ θε νου
 ην υ πε ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ
 μνουν τες α να μελ ψωμεν ευ λο γει τω
 η κτισις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ
 πε ρυ ψου ου τω εις παν τας τους αι
 ω ω ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Ὠδὴ θ'.

Κανὼν πρῶτος.

Μεγαλυνάριον.

Ἦχος Γτος β

^Γχ ⁶λ ^B ^Γ ^Π
 Ἀ α γ γε λοιτην ει σοδον της Πα να
^B ^π ⁹ ⁶λ ⁹
 γνου ο ρωντες ε ξεπ ληττον το πως η
 Παρ θε νος ει ση ηλθενεις τα Α α γι α
⁶λ ⁶λ
 των Α γι ων
⁶λ ⁶λ ⁶λ
 Ὡς εμ ψυ χω Θε ου ου κι βω τω
^Δ ^M ^B ⁶λ
 ψαυ ε ε τωμη δα μως χειρα μυ η των
^M ^B
 χει λη δε πιστωντη Θε ο το κω α
 σι γη τως φω νη ην του Α γ γε λου α να
^M ^Π ⁶λ ^π ⁹
 μελποντα εν α γαλ λι α σει βο α τω

^M ^Δ ^B
 οντως α νω τε ρα παντων υ παρχεις Παρ
 (Δίς) ⁶
 θε νε Α γνη η ^λ
^B ^Π
⁶ ^λ ^α α γ γε λοι την ει σοδον της Πα να
^B ^π ⁹ ⁶ ^λ
 γνου ο ρωντες ε ξεπ ληττον το πως με
 τα δοξης ει ση ηλθενεις τα Α α γι α
 των Α γι ων ⁶ ^λ

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἄγνή, Ψυχῆς τὸ
 καθαρὸν ἔχουσα κάλλος· Χάριτος Θεοῦ δ'
 ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν· Φωτὶ αἰδίδω
 καταυγάζεις αεί, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας·
 Ὦντως ἄνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε
 ἄγνή.

⁶ ^λ ^ω ^Δ ^B
 υ περ λαμπρον Θε ο το ο κε
⁶ ^λ ^α Α γνη ψυ χης τοκαθαρον ε χου σα καλ

λος ⁶ χα ρι τος Θε ου δι εμ πι πλα
 με νη ου ρα νο ο θεν ^Δ φω τι ι α ι
 δι ω κα ταυ γα ζεις α ει ⁶ τους εν ευ φρο
 συ νη βο ων τας ^Μ οντως α νω τε ρα παντων
 υ παρ χεις Παρ θε νε Α γνη η ⁶

⁶ ^Β α γ γε λοιτην ει σοδον της Παρ θε
 νου ⁶ ^Β ο ρωντες ε ξεπ ληττον το πως πα ρα
 δο ξως ει ση ηλ θεν εις τα Α α γι α
 των Α γι ων ⁶

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἄγνή, Τὸ θαῦμά σου
 τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ
 κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἁμαρτίας

των Α γι ων ⁶λ

Παραδόξως προδιετύπου Ἄγνη, ὁ Νόμος σε σκηνήν καὶ θείαν στάμνον, Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· Ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἄγνη.

⁶λ ^B Πα ρα δο ζως προ δι ε τυ υ που Α
⁶λ ^Δ γνη ο νομος σε σκηνην και θει αν στα μνον
^Δ ξε νην κι βω τον και κα τα πε τα
^Δ σμα και ρα βδον ^Δ να ο ον α κα τα λυ τον και
⁶λ ^M ^Π πυλην Θεου ο θεν εκ δι δα σκει σοι κρα
⁶λ ^M ^Δ ζειν ^π ^q ον τως α νω τε ρα παν των υ παρ
⁶λ ^B χεις Παρ θε νε α γνη η

⁶λ ^Β α γ γε λ ο ι τ η ν ε ι σ ο δ ο ν τ η ς Πα ρ
⁶λ ^Π ϑ ε ν ο υ ο ρ ω ν τ ε ς κ α τ ε π λ η τ τ ο ν τ ο π ω ς
⁶λ ^Β ϑ ε α ρ ε σ τ ω ς ε ι σ η λ θ ε ν ε ι ς τ α Α α γ ι
⁶λ α τ ω ν Α γ ι ω ν

Μελωδῶν σοι προεκελάδει Δαυΐδ, Λαλῶν
 σε θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ
 δεξιῶν παρισταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ
 πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα·
 Ὅντως ἄνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε
 ἁγνή.

⁶λ ^Β Μ ε λ ω δ ω ν σ ο ι π ρ ο ε κ ε λ α α δ ε ι Δ α υ
⁶λ ^Δ ι δ ^Β λ α λ ω ν σ ε ϑ υ γ α τ ε ρ α β α σ ι λ ε ω ς
⁶λ κ α λ λ ε ι α ρ ε τ ω ν ε κ δ ε ζ ι ω ν πα
^Δ ρ ι σ τ α μ ε ν η ν ^Β ι δ ω ω ν τ ο υ Θε ο υ π ε π ο ι

κιλ με νη νσε ο θεν προ φη τευων ε βο α
 οντως α νω τε ρα παντων υ παρχεις Παρ
 θε νε α γνη η
 α γ γε λοι σκι ρ τι σα τε συν Α γι
 ο ις παρ θε νοι συ γ χο ρευ σα τε η γαρ Θε
 ο παις ει ση ηλ θεν εις τα Α α γι α
 των Α γι ων

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, Ἠνοίξατο
 σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσάν τε πηγὴν
 ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν
 προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως
 ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Θε ο δο χον προ θε ω ρω ων Σο λο

τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα
καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι.
Ὅντως ἄνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε
ἀγνή.

Διὰ νεμοιστων χαρismaticωντην
σην γαληνην Θεοτοκετηψυχημου
βρυουσα ζωην τοις σε τιμωσι
καταχρεος αυτη η περιεπουσα και
σκεπουσα και διατηρουσα βοαν σοι
οντως ανωτερα παντων υπαρχεις Παρ
θενε αγνη η

Κανὼν β'. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Ἦχος ᾠ Πα

Μεγαλυνον ψυχη μου την προσε

 νε χθρειει σαν ^Δ εν τω να ω Κυ ρι ι ου

 ου και ευ λο γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε

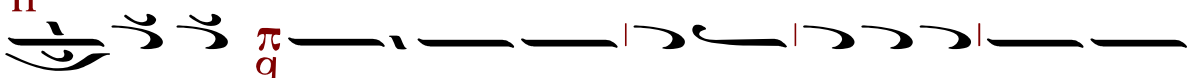
 ρε ων

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς
 Ἀννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ θεόπαις Μαρία,
 καὶ ὥς θυμίαμα δεκτόν, σαρκὶ νηπιάζουσα
 προσφέρεται, Ἰερῷ ἐν ἁγίῳ, ὥς Ἀγία, εἰς τὰ
 Ἅγια οἴκεῖν.

^π_q Ἐκ των δι και ων προ ηλθεν Ι ω α

 κειμ και της Αν νης ε παγ γε λι ας ο καρ

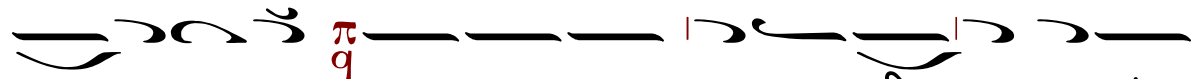
 πος η θε ο παις Μα ρι α και ως θυ μι α

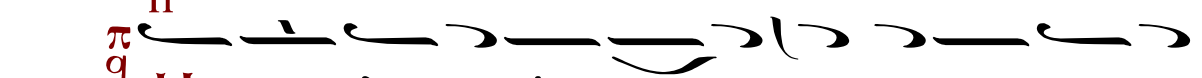
 μα δε κτον σαρ κι ι νη πι α ζου σα προ

 σφε ρεται ι ε ρω εν Α γι ι ω ως Α

γι ι α ^Δειςτα Α γι α οι κει ειν ^π_q
^π_q ^πΜε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την προ σε
 νε χθ ει ει σαν ^Δεν τω να ω Κυ ρι ι ου
 ου και ευ λο γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε
 ρε ων ^π_q

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν
 Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ,
 εὐφημήσωμεν ὕμνοις, ἐν τῷ Ναῶ τῷ νομικῷ.
 Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμήν
 εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὥς καρπὸς πνευματικός.

^π_q ^πΤην νη πι α ζουσαν φυ σει και υ περ
 φυ σιν Μη τε ρα ^π_q α να δει χθ ει σαν του Θε
 ου ευ φη μη η σω μεν υ μνοις ^π_q εν τω Να

 ω τω νο μι κω Κυ ρι ω γαρ ση με ρον προ

 σφε ρε ται ^π_q εις ο σμην ευ ω δι ασ των Δι

 και ων ^Δ_Δ ως καρ πος πνευ μα τι κος ^π_q

^Π_π_q Με γα λυ νο ν ψυ χη η μου ου την προ σε

 νε χθ ει ει σαν ^N_Δ_Δ εν τω να ω Κυ ρι ι ου

 ου και ευ λο γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε

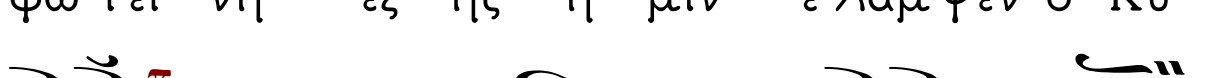
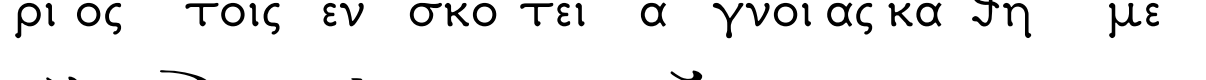
 ρε ων ^π_q

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ
 προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί· Χαῖρε
 πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε νεφέλη φωτεινή, ἐξ ἧς
 ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας,
 καθημένοις, χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

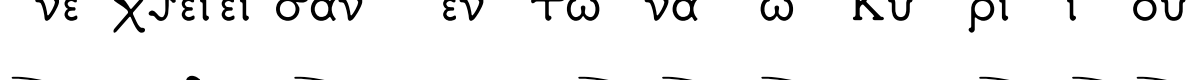
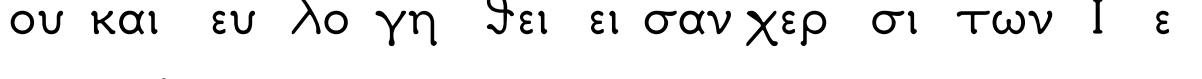

^N_π_q ^Π ^N_π_q ^Π
Συν τω Αγ γε λω το χαι ρε τη Θε ο

 το κωπρο σφορως α να βο η σωμεν πι

 στοιχαι ρε πα αγκαλε Νυμ φη χαι ρε νε φε λη

 φω τει νη εζ ης η μιν ε λαμψεν ο Κυ

 ρι ος τοις εν σκο τει α γνοι ας κα θη με

 νοις χαι ρε παν των η ελπις

 Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την προ σε

 νε χθει ει σαν εν τω να ω Κυ ρι ι ου

 ου και ευ λο γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε

 ρε ων

“Υμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις,
 σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα,
 Χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι’ ἧς ἐλυτρώθημεν
 πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες

ἀφθαρσίας κοινωνοί.

^π_q ^N ^Π ^π_q ^N ^Π
 Υμνον ε πα ζι ον πα σα τη Θε ο
 το κω η κτι σις ^π_q συν τω Αγ γε λω Γα βρι ηλ
 α να κρα α ζει βο ω σα ^π_q χαι ρε η Μητηρ
 του Θε ου ^Δ_Δ δι ης ε λυ τρω θη μεν πα να μω
 με ^π_q της αρ χαι ας κα τα ρας ^Δ_Δ γε γο νο
 τες α φθαρ σι ας κοι νωνοι

^Π ^π_q ^Π ^π_q ^N ^Π
 Με γα λυ νο ν ψυ χη η μου ου την προ σε
 νε χθ ει ει σαν ^Δ_Δ εν τω να ω Κυ ρι ι ου
 ου και ευ λο γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε
 ρε ων ^π_q

ου και ευ λο γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε
ρε ων πρ

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἁνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὥς τὸν ἄχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

^{π_q} ^Π ^Π ^Δ ^Π
^{π_q} ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 των Χερουβιμ υπερτερα των Σε
 ρα φιμ ανω τερα και πλατυ τερα ου
 ρανων ανεδειχθης Παρθενωσ τον
 αχωρητον παντι εν μητραχωρησα
 σα Θεον ημων και τεκουσα αφρα
 στως ^Δ ^{π_q} ^{π_q} ^{π_q} ^{π_q}
 στως ^Δ ^{π_q} ^{π_q} ^{π_q} ^{π_q}
 ον δυσωπει εκτενωσ υπερ ημων

Δόξα...
 Με γα λυν ον ψυ χη η μου ου
 της Τρι συ πο στα α του και α δι αι
 ρε ετου Θε ο τη το στο κρα τος

Τὴν Τρισυμόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον
δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην
ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα
ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Ὑῖῳ τὸν Πατέρα,
καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

^Ν ^Π ^Ν ^Π
^π_q ^π_q
 την τρι συ πο στα τον φυ σιν και α
 δι αι ρε τον δο ξαν ^π_q την εν Θε ο τη τι
 μι α υ μνου με νην α παυ στως εν ου
 ρα νω και ε πι γης τρι α α α δα α χω
 ρι στον δο ξα σω μεν ^π_q συν Υι ω τον Πα τε

ε ρ α και το Πνευμα ^Δ προσκυνουντες ευσε βω
 ως ^π_q

Καὶ νῦν ^Π_π^q **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου
 την τι μι ω τε ραν ^Δ_Δ και εν δο ζο τε
 ε ραν των α νω στρα τευ μα των ^π_q

Υπὸ τὴν σὺν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς
 καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας
 εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθέने, Θεογεννητορ
 ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ
 φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων
 πειρασμῶν.

^Ν_π^q **Υ** πο την σην ευ σπλαγ χνι αν τους κα
 τα φευγοντας πιστει ^Δ_Δ και προσκυνουντας ευ
 σε βως τον Υι ο ον σου Παρ θε νε ^π_q

Θε ο γεν νη τορως Θε ον του κο ο οσμου
 και Κυ ρι ον ι κε τευε εκ φθο ρας και κιν
 δυ υνων λυ τρω θη η ναι και παν τοιων πειρα
 σμων

Εἴτα ψάλλεται
 ἡ θ' ὥδῃ τῶν Καταβασιῶν.

Με γα λυ νον ψυ χη η μουου την τι
 μι ω τε ε ραν και εν δο ζο τε ε ραν
 τωνα νω στρα τευ μα α α των
 Μυστη ρι ον ζε νον ο ρω ω και
 πα ρα δο ζον ου ρα νον το Σπηλαι ον
 θρονον Χε ρου βι κον την Παρθε νον την

^M
 φα ατνην χωρι ^Γ ι ^Π ον ^π εν ^Γ ω ω α νε
 κλι θη ο α χωρητος Χριστος ο Θε
 ος ^Δ ογ ^Δ α νυμνουντες με ^N γα α λυ υ νο ο
^Γ ^M ^Γ ^π
 με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὧ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

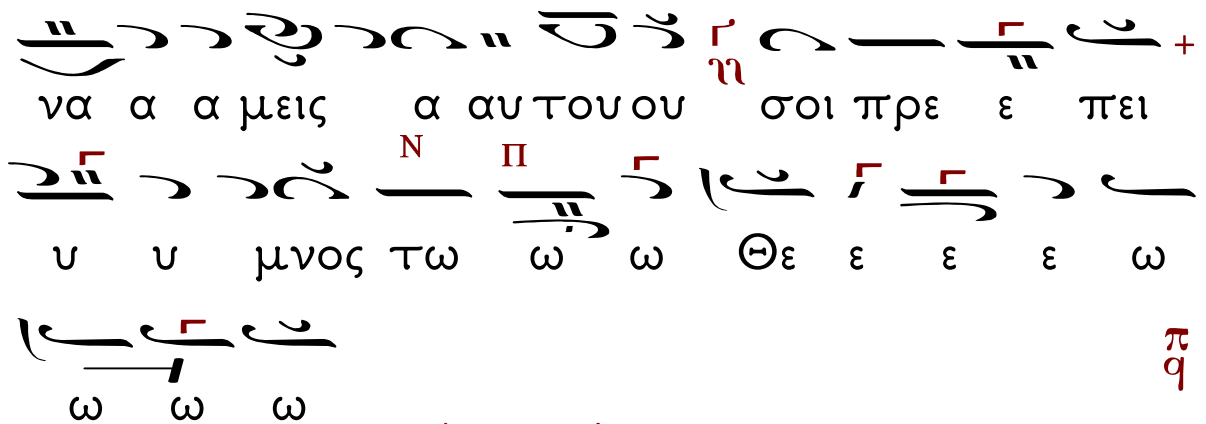
Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χερσὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

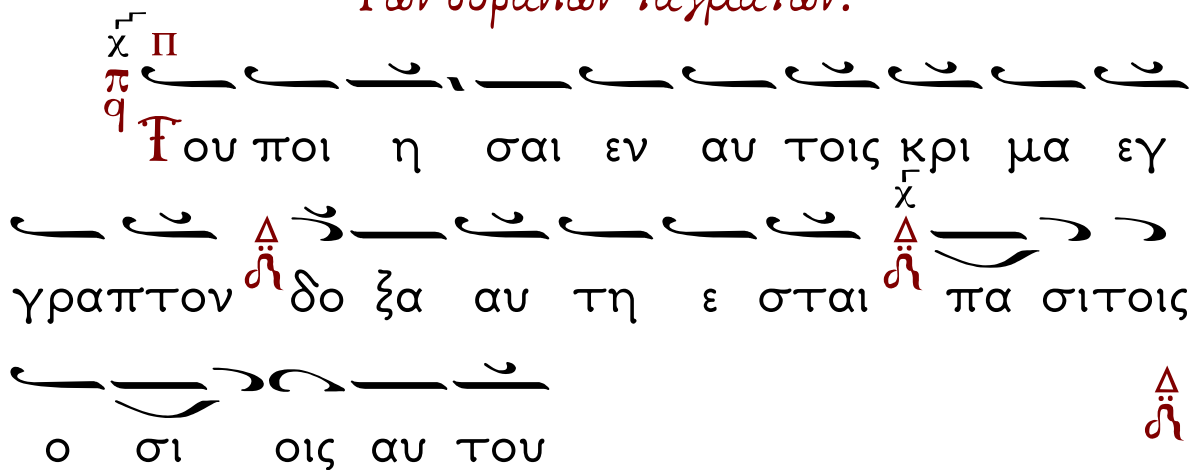
Ἰηχος ὁ Πα

^ΠΧ^Π
^πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
^Π
^Μ
^Π
^Π
^πον αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ι ι ι
^Ν
^Π
^πω ωων ου ρα α νωων αι νει ει ει τε
^Μ
^Π
ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
^Ν
^πι ι ιστοις σοιπρε ε πει υ υ υμνος τω
^Π
^πω ω ω Θεε ε ε ω ω
^Μ
^Π
^παι νει τε αυ τον πα α α αν τες οι
^Π
^πΑ αγ γε ε λοι οι οι α α α αυτου αι
^π
^πνει ει ει ει τε α α αυτον πα σαι αι δυ

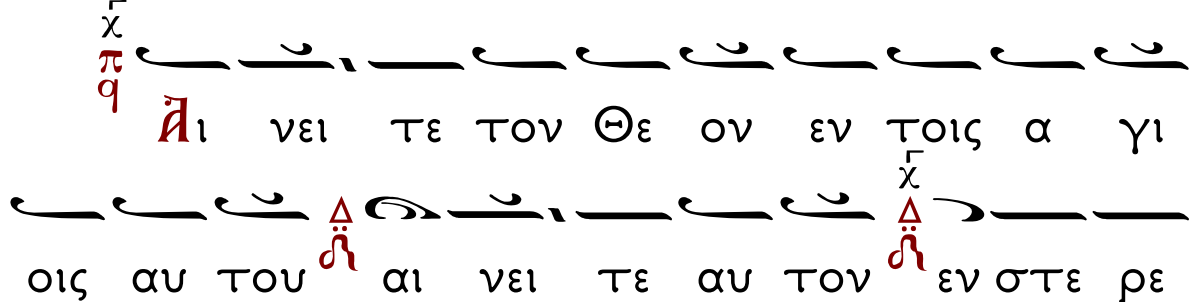

Σπικηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης Παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβαζεται.

ω ματι τηςδυ να μεως αυ του

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

χ̣ π
π̣
q̣

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

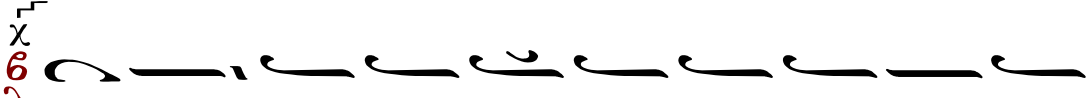
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πληθοστηςμε γα λω συ νης αυ του

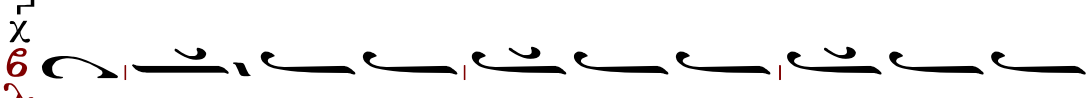
Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, οὗ ὡς ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Εἶτα ψάλλομεν
τρία Προσόμοια Σπικηρὰ τῆς Ἀγίας.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἦχος ᾠδῆς

^χ₆^λ
 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος ^χ₆^λ
 αι νει τε αυ τον ^χ₆^λ
 εν ψαλ τη ρι ω
 καικι θα ρα ⁶_λ

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα
 πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως,
 τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν
 δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ
 νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον
 χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας,
 Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ
 Κύριον.

^χ₆^λ
 Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω ^χ₆^λ
 αι νει τε αυ τον ^χ₆^λ
 εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω ⁶_λ

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθεΐας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι, ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^χ
⁶
^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ⁶
^λ αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις
α λαλαγ μου ⁶
^λ πασαπνο η ^χ
^Δ αι νε σα α
τω τον Κυ ριον ⁶
^λ

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρύν, κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα... Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος Δι

 ^χ ^Μ
Δο ο ο ζα Παα α τρι ι ι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

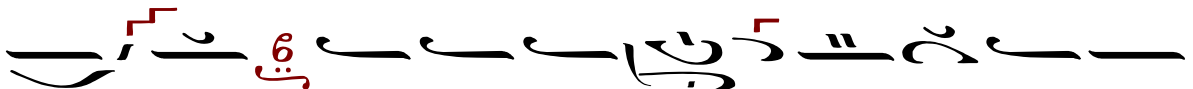

Βι ι οον α α υ υ λον ε ε ζη

η η σκη με ε νη βη μα α Α α θε

ε ε ο ον κα α α τα α α λα α βου

ου ου σα ε στης τρο ο παι αι αι ο

φο ο ρος Αι κα τε ρι ι ι ι να α σε ε

μνη η η αν θη φο ρου ου σα του Θε

ου τη ην λαμπρο ο ο ο τη η η η τα

και το θει ο ον σθε ε νος ε εν δε ε ε

Τ
Χ
Α

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω ναστωναι ω ω ωνων α α μην

Γη μεροντω Να ω ω προ σα α α α

γε ε ε ε ται η Πα α να α μω ω ω

μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι κη τη

ριον του πα αν τα α να ακτος Θε ε ου ου

ου ου ου και πα α α της της ζω η ης η

μω ων τρο ο ο φου ση μερον το κα

θα ρω τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι

ε τι ζου σα α α δα μα α λις εις τα Α

γι ι α των Α γι ι ι ι ων ει σα α α

γε ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η σω
 ωμεν ως ο Α αγγε λο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ος χαι ρε ε μο ο ο νη
 εν γυ ναι ζιν ευ λο γη η με ε ε ε ε
 νη

Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

Δο ξα σοι τω δει ζαντι το φως δο
 ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει
 ρηνη εν αν θρω ποιςευ δο κι ι ι α

Υ μνουμεν σε ευλο ο γουμεν σε ε προ
 σκυ νου μεν σε δο ξολο ο γου με εν σε ευ
 χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα α
 λην σου ου δο ο ο ζαν

Κυ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε
 Θε ε Πατερ παντοκρα το ορ Κυ ρι
 ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου Χριστε

καὶ Ἀ ἀ γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του

Θε ου ο Υι ος του Πατρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη μενος εν δε ζι α του Πατρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος

συ ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους

Χρι στος εις δο ο ζαν Θε ου Πα τρος Α
 μην

Κα θ ε κα αστην η μεραν ευ λοο γη
 σω σε ε και αι νε ε σω το ο νομα α
 σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
 ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λαχθη η
 ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
 Θε ος των Πα τερων ημων και αι νε

τον και δε δοξα σμενοντο ο νομα α

σου εις τους αιωωνας Α μην

Γε νοιτο ο Κυριε το ελεος σου

εφη μας κα θα απερηλπισαμεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυριε ε δι δα

ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ')

Κυριε κα τα φυ γη ε γεν νη θη ση μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυριε ε λε η σοον με ι α σαι

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κυ ρι ε προσ σε κα τε φυ γον

δι δα ζο ον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισ ου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκου σι ι ι σε ε Ἅ γι ος ο Θε

ο ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος

Α α θα να τος ε λε η σον η μα α α

Δίς
ας

Ἄ γι ος ο Θε ο ος Ἀ γι ο ος

Ι σχυ ρος Ἀ γι ος Ἀ α θα να τος

ε λε η σον η μα α α ας

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ

γι ω Πνευματι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω νων α μην

Ἄ γι ος Ἀ α θα να τος ε λε η

σον η μα α α ας Ἀσματικὸν.

Ἄ α α α α α α α α

γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α α γι ο

ος Ι ισχυυ ρο ο ο ο ο ο ος

Α γι ο ος α α α θανα α α τος

ε λε ε η η σο ον η η μα α α

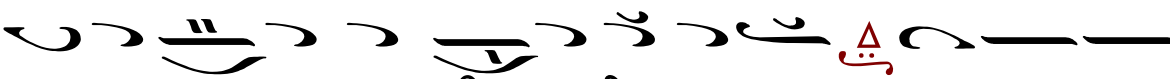
α α α α α ας

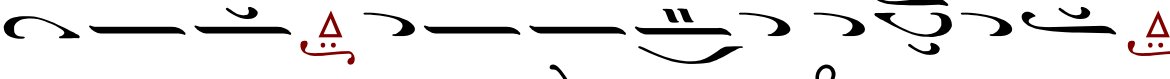
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾤ̣ Δι̣

^ⲓⲁⲓ ^Δ
 Ἐν με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το

 προοι μι ον και της των αν θρωπων σω τη

 ρι ας η προ κη ρυζις εν να ω του Θε

 ουτρανωσ η Παρ θε νος δεικνυται και τον Χρι

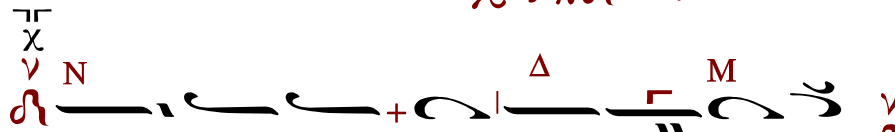
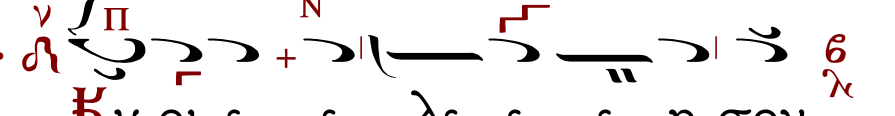
 στον τοις πα σι προ κα ταγγελλεται αυ τη

 και η μεις με γα λο φωνως βο η σωμεν

 χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτιστου η εκ

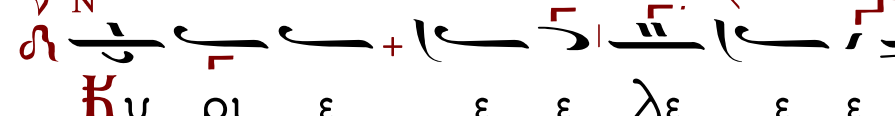
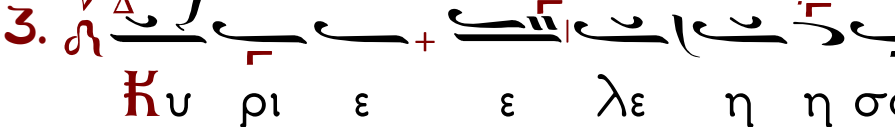
 πλη ρω σι ις

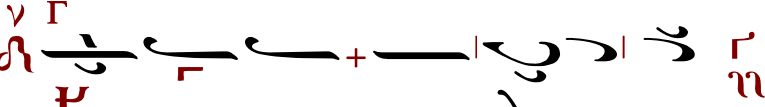
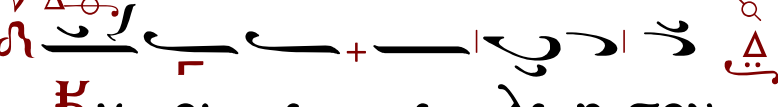
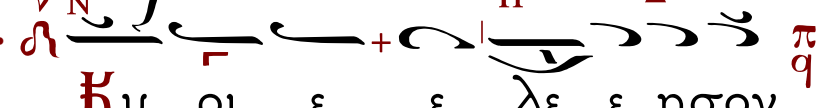
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

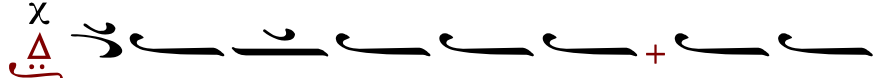
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
Cοι Κυ ρι ε

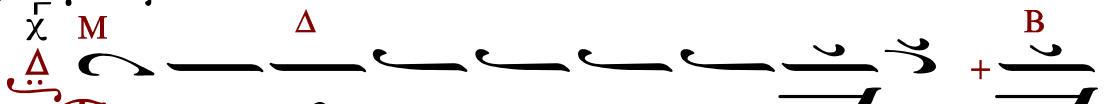
Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Δ μη η-ην

Στίχος α'.
Μεγας Κυ ρι ος και αι νε

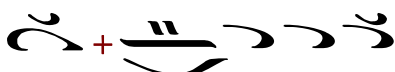
τος σφοδρα

Ταισπρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

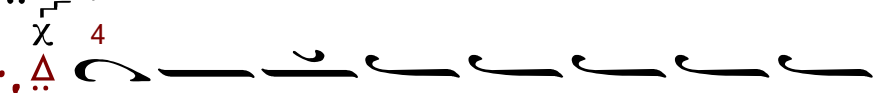
τερ σωσονημας

Στίχος β'.
Δε δο ζα σμε να ε λα λη

θη πε ρι σου η πο λις του Θε ου

Ταισπρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχος γ'.
Ο Θε ος εν ταις βα ρε σιν

— — — — —

Δ

αυ της γι νω σκεται

^χ ^M ^Δ ^B
 Δ — — — — — + — — — — —
 Ταισπρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

— — — — —

6

τερ σωσονημας

^χ ^M ^Δ
 Σπλχος δν. Δ — — — — —
 Κα θα περ η κου σα μεν ου

— — — — —

Δ

τω και ει δο μεν

^χ ^M ^Δ ^B
 Δ — — — — — + — — — — —
 Ταισπρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

— — — — —

6

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

^χ ^Δ ^{ζ'}
 Δ — — — — —
 Ταισπρεσβειαις της Θε ο το οκου Σω

^B ^M ^χ ^Δ
 — — — — — + — — — — —

Δ

τερ σωσον η μα α ας

^B — — — — — ^Δ — — — — — ^M +
 Α γι ι ι ο ις θαυμα στος ψαλ λον τας σοι
^Γ ^Δ — — — — — ^Δ
 αλ λη λου ι α
 Σπύχος γ' ^Δ — — — — — + — — — — — + — — — — — + — — — — —
 Αυ τη η πυ λη Κυ ρι ου δι
^Γ — — — — — + — — — — — ^Δ
 και οι ει σε λευ σον ται εν αυ τη
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
^B — — — — — ^Δ — — — — — ^M +
 Α γι ι ι ο ις θαυμα στος ψαλ λον τας σοι
^Γ ^Δ — — — — — ^Δ
 αλ λη λου ι α
 Σπύχος δ' ^Δ — — — — — + — — — — — + — — — — — + — — — — —
 Α γι ος ο Να ος σου θαυ
 — — — — — + — — — — — ^Δ
 μα στος εν δικαι ο συ νη
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
^B — — — — — ^Δ — — — — — ^M +
 Α γι ι ι ο ις θαυμα στος ψαλ λον τας σοι

^{Γ Δ}
 αλ ληλου ι α
^{χ M}
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
^χ
 ω Πνευ μα τι
^{M Γ Δ B}
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
^Δ
 ω νας των αι αι ω νων α μην
^{M Δ}
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων
^M
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
^{ζ' Δ B}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^{Δ B}
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε

ναν θρω πη σας σταυρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να ατω ω θανατον πατη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.

χ
Δ

το προ σω πον σου λι τα νευ σου σιν

οι πλου σι οι του ουλα ου

Ἦχος Δ

Ἀπολυτίκιον

χ
Δ

γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το

προοι μι ον και της των αν θρωπων σω τη

ρι ας η προ κη ρυζις εν να ω του Θε

ουτρανωσ η Παρ θε νος δεικνυται και τον Χρι

στον τοις πα σι προ κα ταγγελλεται αυ τη

και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν

χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτιστου η

εκ πληρωσις

Στίχος β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ
 βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς
 περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Στίχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ
 παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς
 ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἦχος Δ'

Ἀπολυτίκιον.

Χ

Δ

Εη με ρον της ευ δο κι ας

Θε ου το προοι μι ον και της των αν θρω

πων σω τη ρι ας η προ κη ρυζις εν να

ω του Θε ουτρανωσ η Παρ θε νοςδεικνυται

και τον Χρι στοντοιςπα σιπρο κα ταγγελλεται

αυ τη και η μεις με γα λο φωνωςβο η

σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι αςτου κτι

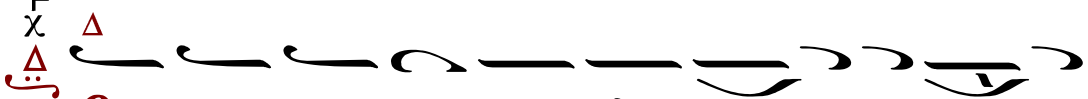
στου η εκ πλη ρω σι ις

Εἰσοδικόν

^{πχ}
^Δ Δε εὐ τε προσκυ νη σω μεν και προ ο
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
 σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θεου ο
 εν α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο
 ος ψαλλον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^χ_Δ
 Ἐν με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το
 προοι μι ον και της των αν θρωπων σω τη
 ρι ας η προ κη ρυξις εν να ω του Θε
 ου τρανωσ η Παρ θε νος δεικνυται και τον Χρι
 στον τοις πασι προ κα ταγγελλεται αυ τη
 και η μεις με γα λο φωνως βο η σωμεν
 χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτιστου η
 εκ πληρωσις

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ'

Ο κα θα ρω ω τα α τος να ος
 του Σω τηρος η πο λυ τι ι μνητος πα
 στας και Παρ θενος το ι ε ρον θη σου
 ρι σμα της δο ζης του Θε ου ση με ρον
 ει σα γεται εν τω οι κω Κυ ρι ου την
 χα ριν συ νει σα γου σα την εν Πνευματι
 θει ει ω ην α νυ μνου σιν Αγ γε λοι
 Θε ου αυ τη υ πα ρ χει σκη νη ε που
 ρα α νι ο ο ος

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ.**

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **3:23-29, 4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς

προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ΩΔΗ Θ'.

Τῶν Εἰσοδίων ἀντὶ τοῦ «Ἄξιον ἐστίν».

Ἦχος Γ^{τος} λ^β

^Γλ^β | ^B α γ γε λ ο ι ^Δ | ^M τ η ν ε ι ^M σ ο δ ο ν τ η
 η ς Π α α ν α α γ ν ο υ ο ρ ω ν τ ε ς ε ζ ε ε π λ η η τ
 τ ο ο ν τ ο π ω ς η Π α ρ θ ε ε ε ε ε ν ο ς ε ι
 ε ι σ η η η λ θ ε ν ε ι ς τ α Α α α γ ι α α
 τ ω ν Α α γ ι ι ι ω ω ν
⁶λ^B ω ς ε μ ψ υ υ υ υ χ ω Θ ε ε ο υ ο υ
 κ ι ι β ω ω τ ω ω ψ α υ ε ε τ ω μ η δ α α α
 μ ω ς χ ε ι ε ι ε ι ρ α μ υ υ η η η τ ω ω ν
^N χ ε ι ε ι ε ι λ η η η δ ε π ι ι σ τ ω ν τ η Θ ε ο ο

το ο κω ω α σι ι ι γη η η τωως ⁶λ
 φω νη η η ην του Αγ γε ε λου α να ^N ^B
 με ελ ποον τα α εν α γα α ααλ λι ι ^M ^Π ⁶λ
 α σει βο ο α α τω ω ον τω σ α νω τε ε ρα ^Δ ^π ^σ
 α πα α α αν των υ υ πα α α α αρ ^Δ
 χεις Πα ρ θ ε ε νε α γνη η η ^B ^{ΠB} ⁶λ

Κοινωνικόν.

ᾠχος 4 Πα

π Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

Στίχος. ε πι στευ σα δι ο ε λα

α λη σα ε γω δε ε ταπεινω θην σφο

δρα

π Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

Στήχος. Π
Τι αν τα πο δω σω τω Κυ

ρι ι ω πε ρι πα αντων ων ανταπε δω

κε μει

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

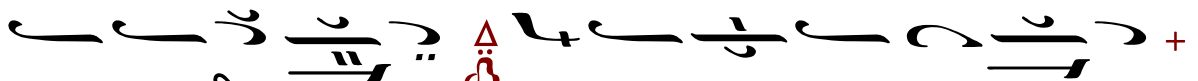
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

Στίχος. ^Ππ_q +
 τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

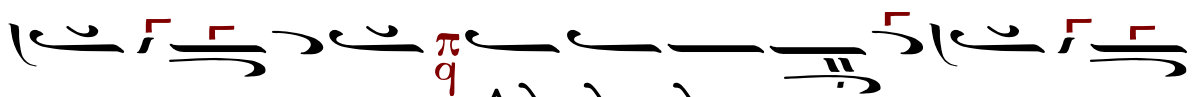
 +
 α πο δω ω σω ^Δδ_h ε ναν τι ον παν το ος

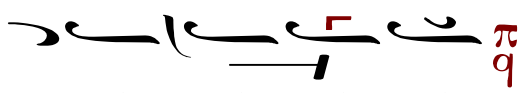
 π_q
 τουλα ου α αυτου

^Ππ_q ^ΠΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

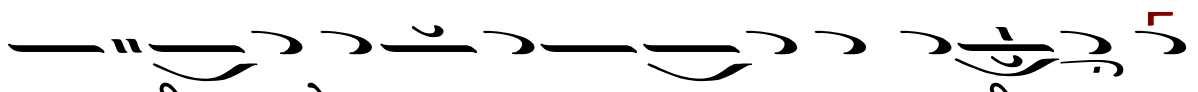
 η ψο ο ο μαι ^ππ_q και το ο νο μα

 α Κυ υ ρι ι ου ^Γη_h ε πι κα λε ε ε

 σο ο ο ο μαι ^ππ_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι

 ι α α α α ^ππ_q

Στίχος. ^Ππ_q + π_q
 (Ω) Κυ ρι ε ε γω δουλος σος ε

 γω ω δου ουλος σος και υι ο ος της παι δι σκης

 σου ^ππ_q δι ερ ρη ζας τους δεσμούς μου ^ππ_q

ρι ου εν χω ρα ζωντων

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

Σπύχος. Κοι θυσω θυ σι ι ι αν αι

νε σεως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι

κα λε σομαι

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

Σπῆχος. π_q Γ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ε ναν τι ον παν τος του λα

ου αυτου εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου εν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ

π_q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

π
9

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰς λα

βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν

πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι

αδὰ προσκυνουοῦντες αὐτὴν γὰρ

ἡ ἡμᾶς ἐσωσε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν

αμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ

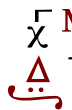
ωνων

Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι
 ω σας η μας των α γι ων σου με τα
 σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η
 μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
 την η μεραν με λε ταν την δι και ο συνην
 σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
 Αλ λη λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
Δ α μ η ν **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

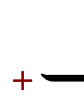
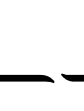
     (Δίς)
 ως τ ου αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως τ ου

 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τ ο ν ευ λο γου ου ο υν τα και α γι ι

 α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτήν, ἐνθέως φιλομάρτυρες,
ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον,
Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν
ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον

ᾠχος 4^ο Πα

^χπ ^π
^π
^π

Τη πρεσβει α Κυ ρι ε ε παντων των Α
 γι ι ωων και της Θε ο το ο κου την σην
 ει ρη νην δος ημιν και ε λε ησονη μας
 ως μονος οι κτιρμω ω ω ω ω ν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροφάντη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.